उम्भितव्यम्,	उम्भयितव्यम्,	उम्बिभिषितव्यम्;
उम्भनीयम्,	उम्भनीयम्,	उम्बिभिषणीयम्;
उम्भ्यम्,	उम्भ्यम्,	उम्बिभिष्यम्;
ईषदुम्भः, दुरुम्भः, सूम्भः;		—
उभ्यमानः,	उम्भ्यमानः,	उम्बिभिष्यमाणः;
उम्भः,[1] कुम्भः[A],	[2]अयस्कुम्भः,	[3]कुम्भी, उम्भः, उम्बिभिषः;
उम्भितुम्,	उम्भयितुम्,	उम्बिभिषितुम्;
उम्भा, उम्भना,	उम्बिभिषा,	उम्बिभयिषा;
उम्भनम्,	उम्भनम्,	उम्बिभिषणम्;
उम्भित्वा,	उम्भयित्वा,	उम्बिभिषित्वा;
समुभ्य,	समुम्भ्य,	समुम्बिभिष्य;
उम्भम् २, उम्भित्वा २,	उम्भम् २, उम्भयित्वा २,	उम्बिभिषम् २; उम्बिभिषित्वा.

(104) "उभ पूरणे" (IV-तुदादिः-1319-सक. सेट्र. पर.)

ओभकः-भिका,	ओभकः-भिका,	[4]ओबिभिषकः-षिका;
ओभिता-त्री,	ओभयिता-त्री,	ओबिभिषिता-त्री;
[5]उभन्-न्ती-ती,	ओभयन्-न्ती,	ओबिभिषन्-न्ती;
ओभिष्यन्-न्ती-ती,	ओभयिष्यन्-न्ती-ती,	ओबिभिषिष्यन्-न्ती ती;
—	ओभयमानः,	ओभयिष्यमाणः;
उप्-उब्-उभौ-उभः;	—	—

---

1. केन उभ्यते=पूर्यते इति कुम्भः। कर्मणि घञ्। पृषोदरादित्वात् पररूपम्। 'अतः कृकमिकंसकुम्भ—' (8-3-46) इत्यत्र निपातनाद्वा पररूपम्।
2. 'अतः कृकमिकंस' (8-3-46) इति विसर्गस्य सत्वम्।
3. 'जातेरस्त्रीविषयात्' (4-1-63) इति ङीष्।
4. उपधाकार्यं द्वित्वात् प्रबलम् इति पूर्वं लघूपधगुणः। अनन्तरं द्वितीयैकाचः 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वित्वम्।
5. शप्रत्ययस्य 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति ङित्वात् लघूपधगुणो न।

A. 'पीदृषोभितहेमबुद्धविशुभदक्षोजशुम्भत्तमा दृब्धस्रग्धरचृत्तकैश्यविधितां शोभां जुडन्त्योऽजुनन्।' धा. का. 2-75.